

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: O HErre! holt din Øren aaben

Citation: Kingo, Thomas: "O HErre! holt din Øren aaben", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter 3*, udg. af Hans Brix, Paul Diderichsen og F.J. Billeskov Jansen , Munksgaard, 1939-74., s. 396. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kingo03val-shoot-workid99589/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter 3

35 JESus med sin Arm afbryde
 Deris Arm, som Ont vil yde,
     Satans Verk og Gierning knuus!
 Gak saa hen min Krop at slumme,
 Dog mens Søfn din Sands vil dumme
 40 Skal din JESus staa dig bj
 Lyvse paa dig Fred og Frelse,   189
 Give rolig Søfn og Helse,
     Og dig fra Ulykke fri.
 Sov da, sov i JESu arme,
 45 Viger alle Verdens larme,
     Jeg er i min JESu skiød!
 Hand mig skal af Mørket føre,
 Hand min sidste Søfn vil giøre
     Salig, rolig, sagt og sød.

Dend Syvende Kong Davids Poenitendse Psalme.

[Melodien findis paa dend 30. og 31. Side.]

I.

O HErre, hold din' Øren aaben,
 Min Sag jeg sætter ind for dig,
 Ach! hør min ydmyg Bøn og Raaben,
     Som jeg fremfører sørgelig,
 Med Lyst paa min Formaning agt   190
 For din Miskundheds store Magt.

2.

Bønhør mig og lad Hielpen komme,
Formedelst din Retfærdighed
Og Himmel-gunst, som alle Fromme
I Verden høyt at prise veed:
Din strenge Ræt jeg søger ey,
Men gaar til dig ad Naadens Vey.

3.

Gak derfor ey med mig i Rætte,
Kom med din Tiener' ey til Dom,
Thi du, O HERR! seer vel dette
At aldrig nogen er saa from,
At hand retfærdig kaldis kand
For dig i Adams Synde-Land.

4.

Min Fiende, som mig Uræt gjorde,
Foruden nogen Skyld og Skiel,
Hand støtte mig mit Liv til Jorde,
Og vilde gjøre mig til Træl,
Hand satte mig i Mørked ned
Som Døding, der ey Glæde veed.

5.

191 Derfor min Aand af megen Smerte,
Er Angest-dekket i mit Liv,
Mit arme sukke-banked Hierte
Har ingen Lyst og Tiids-fordriv,
Det midt i mig forstyrred er
For Angist, som det daglig skiær.

6.

Jeg tæncker paa de gamle Dage,
Og hvad du mod dit Folk har giort
Thi vil mit Hierte ey forsage,
Det grunder meere foort og foort,
Betragtendis din' Hænders Verk;
Om jeg er svag, GUD er dog sterck.

7.

Thi breder jeg ud mine Hænder,
Som den der nær fordrukned er!
Jeg mig til dig, O GUD! henvender,
Min Siæl i Troen jeg frembær
Til dig, som et forsmægted Land,
Forfriske dend med Naadens Vand.

8.

Skynd dig, O GUD! mig Hielp at sende, 192
Bønhør mig, thi min Aand forgaar,
Dit Ansigts Lyvs du ey bortvende,
Jeg jo din Hielp i Tjde faar,
At jeg dog icke som en Død
Skal jordis, for min Tjd i Nød.

9.

Lad mig din Miskund aarle høre,
Thi jeg paa dig mit Haab har sæt,
Viis mig dend Vey, hvor jeg kand føre
Min Vandring her i Verden ræt:
Thi jeg her om min Siæl til dig
Opløfter nu saa hiertelig.

10.

193 Fra mine Fienders Vold og Vrede
Og deris grumme Tyrannj,
Jeg dig, min GUD, vil ogsaa bede
Du vilde mig med Magt udfri.
Hos dig jeg skiuler mig i Nød,
Og agter Haant om Fiende-Stød.

11.

Lær ogsaa mig at jeg känd gjøre
Alt hvad dig vel behage känd,
Din gode Aand mig der til røre,
Ledsage mig i slette Land,
At jeg i Græde-dalen maa
Dend rette Vey til Livet gaa.

12.

Saa skal du for dit Navn og Ære,
Som jeg af Hiertet søge vil,
End lade mig i Live være,
For din Retfærdighed der til
Skal du min Siæl med vældig Haand
Udfør' af Nød og Dødsens Baand.

13.

For din Miskund skal du udslette
Min Fiende udi Bond og Grund,

Og dem forderve, som besette
Min Siæl med Angist mangclund.
Thi jeg din Tiener være vil   194
Af ald min Kraft mens jeg er til.

Velsignelse, Ære og Prijs, og
Kraft være vor GUD i
ald Ævighed, A-
MEN.